

ת"פ 58477/19 - גיורא דביר, חיים שלום, דניס מזנשטיין, מוסא מסרוואה, יורם מלבסקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 58477-09-19 מדינת ישראל נ' דבר ואח'

לפני כבוד השופט ירון לוי

המבקשים

1. גיורא דביר
2. חיים שלום
3. דניס מזנשטיין
4. מוסא מסרוואה
5. יורם מלבסקי

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

הבקשה

1. בקשה הנאשם 1, אליה הצטרפו יתר הנאשמים (להלן: "המבקשים"), להורות על העברת הדיון בעניינים לבית משפט השלום, ולהילופין להורות לב"כ המאשימה למחוק את כתב האישום ולהגישו מחדש בבית משפט השלום.

רקע

2. ביום 18.12.19, הוגש נגד המבקשים - ביחד עם נאשמים נוספים העוסקים בהיבטים שונים של "בווא מזון או ייעוץ ליבואני מזון" - כתב אישום המיחס להם שורה של עבירות מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ולחלקם גם עבירות תיווך לשוחד, לפי סעיף 295(א) לחוק העונשין, לעובדים בשירות המזון הארץ (להלן: "שירות המזון").

מכتب האישום עולה שבתמורה למatan השוחד, קידמו עובדי שירות המזון את בקשות הנאשמים, ובין היתר: הורו על ביטול דגימות מזון שנקבעו לモצרים שייבאו, שינו הגדרת סיוג מוצר מ מוצר "רגיש" למוצר "רגיל", והורו על שחרור מוצריהם שיובאו על ידי הנאשמים ללא צורך במתן ערבות.

עובדות כתב האישום תוארו בהרבה בהחלטות קודמות של בית המשפט (מתאריכים 19.7.8-19.9.12) ואין צורך לחזור עליהם.

עמוד 1

3. לבקשת חלק מהנאשמים להפריד את הדיון בעניינם, הורה בית המשפט, בהחלטתו מיום 12.9.19, על הפרדת הדיון בעניינים של 11 הנאשמים בכתב האישום המקורי (להלן: "ההחלטה") ל-3 קבוצות.

בהתאם להחלטה, הגישה המאשימה 3 כתבי אישום מתוקנים.

שני כתבי אישום, שככלו עבירות תיווך לשוחד - עבירה שהעונש הקבוע לצידה הוא 10 שנות מאסר, וכן מצויה בסמכות בית המשפט המחויז - הוגשו לבית משפט זה.

כתב אישום נוסף, שלא כלל עבירות שבסמכות בית משפט)mUCHOZI, הוגש לבית משפט השלום.

המבקשים נמנים על אחת משתי קבוצות הנאשמים שכתב האישום המתוקן בעניינים הוגש לבית המשפט המחויז.

טענות הצדדים

4. ב"כ נאשם 1, עו"ד יפית וייסבור, טענה בדיון כי הגשת כתב האישום לבית המשפט המחויז עולה כדי אכיפה בררנית בהשוואה לנאים האחרים בפרשה, שכתב האישום בעניינים הוגש לבית משפט השלום, גם שהמעשים המוחסנים להם בכתב האישום אינם פחותים בחומרתם מהמעשים המוחסנים למבקשים.

לפי הטענה, בהתאם לסעיף 51(א)(1) סיפא לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") ב"כ המאשימה רשאי להגיש את כתב האישום בבית משפט השלום, גם שנכלה בו עבירה של תיווך לשוחד.

5. ב"כ המאשימה, עו"ד אלעד אשכנזי, עתר לדוחות את הבקשה.

לטענתה, הפרשנות אותה מציעה ב"כ המבקש לסייע 51(א)(1) לחוק בתי המשפט שגiosa, ועבירת התיווך לשוחד אינה נכללת בעבירות אשר בית משפט השלום מוסמן לדון בהן.

דין והכרעה

6. לאחר שבחןתי את טענות הצדדים מסקנתי היא שדין הבקשה להידוחות.
להלן טעמי.

7. סעיף 51(א)(1) לחוק בתי המשפט קובע את סמכותו העניינית של בית המשפט שלום לדון בעבירות שהעונש הקבוע בצדן אינו עולה על 7 שנים.

לכל זה חריגים, הקבועים אף הם בסעיף 51(א) לחוק בתי המשפט.

לעניןנו, רלוונטיים שני החריגים הבאים:

א) החריג הראשון נוגע לעבירות המוניות **בחלק א'** של התוספת השנייה, שבצדן קבוע עונש מאסר לתקופה של חמיש שנים או יותר. בהתאם לחריג, בהחלטת פרקליט מחוז, ידונו עבירות אלה בפני בית המשפט **מחוזי** (ראו סעיף 51(א)(1) לחוק בתי המשפט).

חריג זה קבע את סמכות פרקליט המחוז לבית המשפט **מחוזי** כתבי אישום בעבירות שבהתאם ל毛病 העונש הקבוע מצד העבירה מצויה בסמכות **בית משפט השלום**.

חריג זה אין מסמיך את בית משפט **השלום** לדון בעבירות שהעונש הקבוע בצדן עולה על 7 שנים מאסר.

ב) החריג השני נוגע לעבירות המוניות **בחלק ב'** של התוספת השנייה, ביחס אליו נקבע כי גם שמדובר בעבירות שהעונש הקבוע בצדן עולה על 7 שנים מאסר, בהחלטת פרקליט המדינה או פרקליט המחוז, ידונו בפני **בית משפט השלום**, ובלבך שלא יוטל בגין עונש מאסר לתקופה העולה על שבע שנים (ראו סעיף 51(א)(2)).

בשונה מהחריג הראשון, הrig זה מסמיך מפורשות את בית משפט **השלום** לדון בעבירות שבהתאם ל毛病 העונש הקבוע מצד העבירה אין נמצאות בסמכותו, ובתנאי שמדובר בעבירות המוניות **בחלק ב'** של התוספת **השנייה**.

8. עבירת תיווך לשוד - הרלוונטי לענינו, ואשר העונש הקבוע בצדה הוא 10 שנים מאסר - **מנואה בחלק א'** של התוספת השנייה, **ואינה מנואה בחלק ב'** של התוספת - מכאן, שמדובר בעבירה המצוי **בסמכותו הבלעדית** של בית המשפט **מחוזי**, **ואינה נכללת** בין העבירות שבנה מוסמן בית משפט **השלום** לדון, על אף שהעונש הקבוע בצדן עולה על 7 שנים מאסר.

9. לא מצאתי ממש בטענתו הנוספת של ב"כ נאשם 2, עו"ד בן ציון קבלר, לפיה יש בעובדה שהמאשימה חתמה על הסדרי טיעון עם מקבלי השוד בפרשה זו - במסגרתם תוקנו כתבי האישום נגד המקבלים והם הורשו בעבירות מרמה והפרת אמונים, לפי סעיף 284 לחוק העונשין (ראו ת"פ 44939-12-18) - המצוי **בסמכות בית משפט השлом**, כדי להוכיח את העברת הדין בעניינם של המבוקשים בבית משפט **השלום**.

זאת, ראשית, מושם שבהתאם להחלטה, האישומים נגד המבוקשים ידונו במאוחذ. היוות ולנאשם 5 מיוחסת בכתב האישום המתוקן עבירת תיווך לשוד, הרי שכותב האישום יכול מצו**י** בסמכותו העניינית הבלעדית של בית משפט זה.

שנית, מובן שאין בהסכמה דיןונית שהתקבלה בעניין אחר, הגם שמדובר ב"תיק המראאה" לענינו, כדי להשליך על עמוד 3

סמכותו הענינית של בית המשפט לדון בהליך שבפניו.

סוף דבר

10. לאור כל האמור, הבקשה נדחתת.

הנאשמים ישיבו לכתב האישום.

ניתנה היום, י' בטבת תש"פ, 07 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.